

РЕШЕНИЕ

№ 4637

гр. София, 17.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 14.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **1982** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба подадена от Ю. П. Й. [ЕГН] срещу Заповед №19-4332-007575 от 28.10.2019г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, т.1а, “б” от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор при О”ПП” при СДВР.

Жалбоподателят моли да се отмени оспорваната заповед, като издадена при съществено нарушение на процесуалния и материален закон. Моли атакуваната заповед да бъде отменена.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв.Д., който поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът – полицейски инспектор при О”ПП” при СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществото на спора.

СГП, редовно призована не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) със серия Д, № 941496 от 22.10.2019г., издаден от М. В., на длъжност полицейски инспектор към СДВР-ОПП, с който е установено, че жалбоподателят Й. на същата

дата около 23,35 часа в [населено място], по ул.Поп Г. с посока от бул.Вл.В. към улица Л. в района на кръстовище с улица без име срещу жилищен блок №7 при управление мотоциклет Я. ХТ600 с рег. [рег.номер на МПС] станал участник в ПТП с лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. При извършената проверка, Й. отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство „А. дрегер 7510 с № 0136 и отказал да бъде проверен за употреба на наркотични вещества или техните аналози с Д. Т. 5000 №0040. Издаден е талон за медицинско изследване № 0006689, който Д. отказал да получи в 03.40 часа, което обстоятелство е било удостоверено с подпис на свидетел.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 28.10.2019г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1а, б. “б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство с определението за насрочване на делото за първо открито съдебно заседание на жалбоподателя е указано, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, на които основава своите искания или възражения и да представи писмени доказателства в тази връзка.

В проведеното съдебно заседание по делото освен представените с жалбата и административната преписка писмени документи, бяха представени – заповед №513з – 6324 от 17.08.2018г. на Директора на СДВР и Заповед №513з92743 от 03.04.2019г. на Директора на СДВР. По делото бе разпитан и св.В., от показанията, на който става видно, че пристигнал на мястото на ПТП като част от групата, която посещава ПТП. На мястото на произшествието жалбоподателя липсвал. Бил установен след преведени разговори с очевидци на инцидента. В резултат на получената информация Й. бил установен с повредения мотоциклет в градинката на жилищен блок в близост на ПТП, до където жалбоподателя избутал МПС в опит да се скрие. Свидетелят е съставил АУАН, в който е посочил на базата на събраните доказателства, че именно Й. е управлявал МПС. Категоричен е, че последния е отказал да бъде тестван за употреба на алкохол и наркотици.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) на основанията посочени в чл. 146 от АПК съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. “а” се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност.

Компетентността на ответника по издаване на процесната заповед произтича Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. директора на СДВР и Заповед № 8121з – 1524 от 09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи, определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, т.2, т.4, т.5. б. „а” и т. 6 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта с която на оспорващия е наложена ПАМ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „Б” от ЗДвП. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено, че същият е нарушил нормата на чл.174, ал.3 от ЗДвП, а именно, че водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е отказ от извършването на проверка с техническо средство за измерване наличието на алкохол в издишания въздух или неявяване в посочено медицинско заведение за изследване съдържанието на алкохол в кръвта на водача.

С оглед нормата на чл. 171, т.1 а, б.”Б” от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи;

От събраните писмени доказателства безспорно се установява, че Й. е управлявал собственото си МПС. От доказателствата, в частност съставеният АУАН с доказателствена сила съгл. чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, както и съставените докладни записки, се установява и наличието на втората предпоставка – същият е отказал да даде качествена проба с техническо средство алкотест Дрегер, както и е отказал да даде кръвна проба.

Наличието на отказ да се направи проба, се установява и от отразеното в АУАН нарушение, извършено от Й., на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, предвиждащ административно наказание за водач, който откаже да бъде изпробван за алкохол с техническо средство, а както бе посочено АУАН има обвързваща доказателствена сила съгл. чл.189, ал.2 ЗДвП. Представените с административната преписка писмени доказателства, обсъдени по-горе, водят до извод за наличие на предпоставките на чл. 171, т. 1а, б. „б” ЗДвП, поради което същата се явява законосъобразно наложена. Заповедта е мотивирана, като съгл. ТР № 16 от 31.03.1975 г. на ВС няма пречка

мотивите да се намират и в други документи от преписката.

Съдът не възприема доводите на защитата, затова, че Й. не е управлявал процесното МПС, доколкото това твърдение се опровергава, както от съдържанието на представената по делото докладни записки, така и от показанията на св.В.. Съдът намира показанията на свидетеля, за обективни и непротиворечиви, и от които по безспорен начин се установява обстоятелството че жалбоподателят е управлявал МПС, като станал участник в ПТП. По време на извършената проверка от служителите на ОПП-СДВР, Й. отказал да бъде тестван за употреба на алкохол, наркотични вещества и техните аналози, отказал да получи талон за кръвна проба и не се явил за да даде кръв за такава, в съответно лечебно заведение. Последните обстоятелства коректно са отразени както в текста на АУАН, така и в този на Заповедта за налагането на ПАМ. В този смисъл, според съда не са налице противоречия между установената фактическа обстановка и текста на последните актове, поради което според съда административния орган е издал акт, изцяло съобразен с процесуалния и материален закон.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 17 състав, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ю. П. Й. [ЕГН] срещу Заповед №19-4332-007575 от 28.10.2019г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1а, “б” от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор при О”ПП” при СДВР.

Решението не подлежи на касационно обжалване на осн. чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: